

VANNAK ILYENEK !

Idő: Ebédszünet a Tervkölcsonhuzás napján.

KOVÁCS: Jó étvágyat, Fuszek kartárs.

FUSZEK: Köszönöm, igazgató-kartárs.... Étvágy közepes, sült meg-
járja, főzalek kielégítő, tessék helyet foglalni.

KOVÁCS: / elnező mosollyal/: Né, Fuszek kartárs, ha már maga nem
panaszskodik, akkor nagyon jó lehet az ebéd.

FUSZEK: Bocsnat, nem szoktam panaszkodni, csak ragaszkodom a
tárgyi alaphoz....Szóljak, hogy hozzák az igazgató kartárs
ebédjét?

KOVÁCS: Megvárom a kartársakat.

FUSZEK: Ma ugy látszik késnek a kartársak

KOVÁCS: Igen Ma is volt Tervkölcson huzásMost a nyere-
nyekégyzékét böngésszik.

FUSZEK: Nevetséges....Merőben novatséges.

KOVÁCS: Miért volna merőben nevetséges?

FUSZEK: Mert ugyse nyernekMég sosem láttam szentől szemben
élő embert, aki nyert.

KOVÁCS: Pedig sokan nyernek.

FUSZEK: Mondják...." Az ismerősöm ismerőse nyert ötszázat!..." A
nagybátyám ányikája nyert kétezret..." Mindig másnak a
másvalakije nyer....De én még sosem találkoztam a boldog
nyerővel....

BALOG /fiatal munkás. Berobog, boldog ujjongással/: Igazgató-kar-
társ...Nyertem....Háromezer forintot....Kihúzták a szá-
momat....Hurrá!

KOVÁCS: Gratulálok, Balog elvtárs...Nos, Fuszek kollega, mit szól
hozzá? Itt a nyerő.... Elő valósgban, szentől-szembe...

FUSZEK: Lehet....

BALOG: Hogy-hogy lehet? Legnézheti a jegyzéket....Itt a számom....

FUSZEK: Elhiszem....De Balog elvtársnak könnyű!

KOVÁCS: Hát ezt hogy érti?

FUSZEK: Balog elvtárs munkás...Arra nagyon ügyelnek, hogy csak me-
lősök nyerjenek.

KOVÁCS: Ugyan kérem, miféle butaság ez!

FUSZEK: Tudom, amit tudok...Melős nyerhet....Mutassanak egy értel-
miségit, aki nyert....

VEDRES: /belép, sugárzó arccal/: Fiuk, gratulálhattok....Kihúzták
a tervkölcsonömet....Ezerötszázat nyertem....

Balog: : Mit szól ehhez Fuszek elvtárs? Pedig Vedres elvtárs
értelmiségi....Mérnök....

FUSZEK: Naja...! Ugy könnyű!

KOVÁCS: Hogy-hogy könnyű?

FUSZEK: Mérnök!...A mérnököket ajnározzák....Azt hagyják nyerni....
De mutassanak egy más értelmiségit, hogy mert-e?

ILONA/ csinos, fiatal lány, szinte táncol örömeiben/: Elvtársak...!
Elvtársak....! Ötszázat nyerten!

KOVÁCS: Érdekes...Pedig Ilona nem is mérnök....

VEDRES: Bizony...A levelezésben dolgozik...?

BALOG: Ehhez mit szól, Fuszek kartárs....?

FUSZEK: Könnyű neki....!

ILONA: Hát nem is panaszkodom, de azért érdekelne, hogy miért
könnyű nekem, Fuszek kartárs szerint....

FUSZEK: Mert nő... és fiatal....Ugy könnyű nyerni....A nőknek,
meg a fiataloknak minden vonalon kedveznek....Favorizálják
öket...Persze, hogy hagyják nyerni....

- KOVÁCS: Hallja, Fuszek kartárs, ami sok, az sok...
- FUSZEK: Kérem, tudom én, amit tudok...Mutassanak egy örek hivatalnokot, aki nyert és lenyelem a fejemet.
- BALOG: Nem sokat kockáztat velem!
- SALGO/ idősebb, tipikus, kissé kopottkülsejű könyvelő/: Kartársak... Kartársak... /Az izgalomtól elful a hangja. Lerogy a székre.
- ILONA: Mi történt, Salgó bácsi;
- SALGO: Kartársak... Én nem is tudok szólni a boldogságtól... Képzeljék... Nyertem... Ötvezret nyertem... Én... én /könyvezik./ Nem is tudom, mit mondjak... Az asszony elájul majd az örömtől. Harminc éve álmodozunk egy kis kertés házról... Rózikám, kis feleségem... Harminc esztendő után meg lesz a kis házikónk... Rózikám... Mennak... Kis kertés ház... /Elcsuklik a hangja. Könyvezik. A többiek meghatottan nézik. Zavart köhécselés./
- KOVÁCS: Szívből örülök, Salgó bácsi... És gratulálunk... Valamennyien!
- M I N D: Éljen Salgó bácsi!
- VEDRES: Nos, Fuszek kartárs? ... Mit szól ehhez?
- BALOG: Salgó bácsi nem melós, nem mérnök, nem lány, nem fiatal... Salgó bácsi idős, értelmiségi... Könyvelő.
- FUSZEK: Kivétel erősíti a szabályt! ... Miért nem nyerek én soha?
- ILONA: Megnézte már a jegyzéket?
- FUSZEK: Minek? Ugyse nyerek!
- SALGO: Megálljon, itt a jegyzék... Mennyi a Tervkölcson száma?
- FUSZEK: [noteszt vesz elő/: 236794.
- SALGO: Kétszáz... harminchatezer... /Ujjával végigmegy a jegyzéken/ Mennyit mondott? 794?
- FUSZEK: 794.
- SALGO: Itt van! Kihusták!
- KOVÁCS: Nocsak!?
- FUSZEK: /izgatottan/: Nem igaz! Mutassa!
- SALGO: Tessék! Győződjön meg maga róla!
- FUSZEK: /roppant izgatottan/: Kétszázharminchat... nahát!
- KOVÁCS: Látja? Itt van a nyéreményösszeg is... Ötszáz forint... gratulálok, Fuszek kartárs...
- FUSZEK: savanyuan/: Ugyan kérem... Mit kell ahhoz gratulálni?
- BALOG: Hogyan, hát nem örül neki?
- FUSZEK: Mit örüljek...? /Töprengve./ Egészen máson töröm a fejem.
- KOVÁCS: Micsodán?
- FUSZEK: a fejét fogva, eltűnődve/: Mért nyert a Salgó ötvezret...?

függöny.